

РЕШЕНИЕ

№ 3736

гр. София, 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **13058** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27, ал.1 вр. чл.1, ал.2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.
Образувано е по жалба на Държавна агенция „Електронно управление“, [ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявана от А. Т., срещу Решение № ФК-2019-192/30.10.2019 г., издадено от И. Д. П. – директор на дирекция „Добро управление“ – ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ (УО на ОПДУ), постановено, на основание чл.143, параграф 2 вр. чл.2, параграф 15 от Регламент (ЕС) №1303/2013 г., чл. 70, ал.1 , т. 9 и чл. 73, ал. 1-3 вр. чл. 72, ал. 1-5 ЗУСЕСИФ, чл. 7 от Наредбата за посочване на нередности и Заповед № Р-90/10.05.2017 г. на министър-предателя на Република България, с което определя обща финансова корекция върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № 42/16.04.2019 г., с изпълнител [фирма] – по обособена позиция №1 и по договор № 39/11.04.2019 г. , с изпълнител [фирма] – по обособена позиция № 3, финансирани от ОПДУ, на основание т.11 (използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т.10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците), в размер на 10 %, във връзка с разходването на средства по договор за БФП № BG05SFOP001-2.006-0037-C03 от 06.07.2018 г. с бенефициер Държавна агенция „Електронно управление“.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност, неправилност, нарушение на материалния закон, на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона.

По отношение на визираните в обжалваното решение нарушения в условията на две от обособените позиции (№1 и №3) в обществената поръчка с предмет „Подобряване на специализираните знания и умения на служителите в ДАЕУ“, жалбоподателят излага следните съображения за всяка една поотделно:

По поставените от възложителя изисквания по отношение на „Обособена позиция №1“, а именно: „Участникът да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, най-много за последните три години от датата на подаване на офертата, при определяне на понятието „сходни дейности“ – дейности, свързани с логистика и провеждане на обучения в областта на иконометрията и статистиката; участникът да разполага с персонал с професионална компетентност за изпълнението на поръчката“ в обжалваното решение правилно е изложено твърдение, че изискванията за професионална компетентност са поставени към лекторите, а не към участниците, тъй като към участниците е поставено изискване да са изпълнили идентични или сходни дейности, което е в съответствие с чл.63, ал.1, т.1 ЗОП, а именно: „Възложителят може да изисква от кандидата или участника да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката..“; а по отношение на изискването за професионална компетентност, то също е насочено към персонала на участника, съобразно чл.63, ал.1, т.5 „Възложителят може да изисква от кандидата или участника да разполага с персонал и/или ръководен състав с определена професионална компетентност за изпълнение на поръчката“.

По отношение на второто визирано нарушение по точка 1, намиращо се в глава II, раздел II, т.3.1.2 от документацията за участие, посочено в решението като нарушение по т.10 от Наредбата за посочване на нередности, представляваща основание за извършване на финансова корекция, а именно: изискването на възложителя за професионален опит на лектора, провеждащ обучението по Обособена позиция №1 „...минимум 5 г. или да има минимум 20 проведени обучения в областта на иконометрия и статистика през последните 5 години“, жалбоподателят счита, че постановеното условие дава неограничена възможност на участниците по отношение на предложението им за лектор, тъй като е поставил две алтернативни възможности за покриване на условията, гарантирайки, че съответният лектор ще има достатъчно професионален опит, който е изискуем за покриването на нужните критерии на обучението.

За „Обособена позиция №3“, а именно: „Участникът следва да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, най-малко за последните три години от датата на подаване на офертата; Определяне на понятието „сходни дейности“: дейности, свързани с провеждането на обучения за мониторинг на процесите и методите в софтуерното инженерство за гарантиране на качество“, както и изискванията спрямо лектора, провеждащ обучение по „Обособена позиция №3“ за провеждане на обучение в областта на осигуряване качеството на софтуера (S. Q. A.), които са следните: 1. Образование – образователно-квалификационна степен „магистър“ в областта на природните науки, математика и информатика, с професионално направление – компютърни науки и информатика, математика; в областта на техническите науки, с професионално направление – автоматика или сродни; 2. Общ професионален опит в областта на осигуряване качеството на

софтуера: минимум 5 години; 3.Опит в обучението: обучени минимум 5 групи и минимум 50 лица за мониторинг на процесите и методите в софтуерното инженерство за гарантиране на качество; 4. Сертификат за осигуряване на качество на софтуер ISTQB F. или C. T. F. A. L., жалбоподателят счита, че поставените изисквания са съобразени с предмета, сложността, стойността и обема на обществената поръчка, както и, че не са предпоставка за ограничаване на конкуренцията. Същите гарантират, че лекторът ще има опит именно в обучението, който е специфичен и се различава от наличието професионален опит. На следващо място, кумулативното изискване за обучени минимум 5 групи и минимум 50 лица, жалбоподателят счита, че не се явява дискриминационно, тъй като счита, че двете условия поставени заедно биха гарантирали, че лекторът е добър в качеството си на преподаващ, избягвайки рискът кандидатът за лектор да е покрил едно от условията при еднократно проведено обучение. По отношение на изискването лекторът да притежава сертификат ISTQB F. или C. T. F. A. L., то същото съответства на възможността, визирана в чл. 63, ал.1, т.5 ЗОП, а наличието на алтернатива между двата цитирани сертификата не ограничава по никакъв начин конкуренцията. Определянето на нарушенията в обявената „Обособена позиция № 3“ като такива по т.11, буква „а“ от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за налагане на финансова корекция, жалбоподателят счита за необосновано, тъй като в т. 11, буква „а“ от Наредбата са визирани нарушения, свързани с дискриминация по национален/регионален/местен признак, каквито не следват от естеството на изложените от възложителя изисквания към участниците в „Обособена позиция № 3“. Ето защо, жалбоподателят счита, че е налице несъответствие между установените по административната преписка факти и изложеното в обжалваното решение за определяне на финансова корекция № ФК-2019-192/30.10.2019 г. за извършено нарушение по чл.2, ал.1 ЗОП, а оттук и на Регламент (ЕС) №1303/2013 г., тъй като видно от изложените обстоятелства, са спазени всички изисквания на ЗОП, ППЗОП и публичните средства са разходвани, съобразно целите на закона, поради което моли за отмяна на обжалваното решение, а в случай на алтернативност, моли да бъде отменена всяка корекция, която съдът счете, че е наложена в нарушение на изискванията. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят Държавна агенция „Електронно управление“ – редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Ответникът Ръководител на Управляващия орган на оперативна програма „Добро управление“ при Министерски съвет – редовно и своевременно призван, чрез процесуалния си представител юрк. К. - оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между Н. С. – началник на отдел „Програмиране и договаряне“ в Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерски съвет, в качеството ѝ на ръководител на УО на „ОПДУ“ и жалбоподателя е сключен административен договор № BG05SFOP001-2.006-0037-C01/06.07.2018 г., с предмет „Подобряване на специализираните знания и умения на служителите в ДАЕУ“.

Съобразно сключения договор за безвъзмездна финансова помощ и залегналите в него задължения, жалбоподателят, в качеството му на бенефициер по предоставената

помощ, е провел процедура за възлагане изпълнението на обществена поръчка, с предмет: „Подобряване на специализираните знания и умения на служителите в ДАЕУ“, разделена на следните обособени позиции:

Обособена позиция № 1: „провеждане на обучение в областта на статистическите методи и иконометрични модели на анализ на данни“;

Обособена позиция № 2: „Логистично осигуряване на обучителен семинар за споделяне на опит и добри практики на тема: Ред за подготовка и проверка на технически и функционални задания за провеждане на обществени поръчки за разработка, надграждане или внедряване на информационни системи и електронни услуги.“;

Обособена позиция № 3: „провеждане на обучение в областта на осигуряване на качество на софтуер „S. Q. A.“;

Обособена позиция № 4: „Провеждане на обучения на тема „F. в компютърните мрежи.“;

Обособена позиция № 5: „провеждане на обучение на тема „O.“.

Въз основа на проведената процедура, за обособена позиция №1, жалбоподателят е сключил Договор, с рег. № 42/16.04.2019 г. с изпълнител [фирма] на стойност 12800.00 лв. без ДДС; по обособена позиция №2, договор № 41/11.04.2019 г. със [фирма], на стойност 7498.00 лв. без ДДС; за обособена позиция №3, договор № 39/11.04.2019 г. с [фирма], на стойност 7450.00 лв. без ДДС, за които бенефициентът е уведомен с писмо № 02.50-26 от 26.07.2019 г. На основание чл.73, ал.2, предложение 2-ро ЗУСЕСИФ, на основание чл.35, ал.1 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на Информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, бенефициентът изпраща писмо чрез ИСУН, регистрирано под №BG05SFOP001-2.006-0037-C01-M025.

Управляващият орган започва процедура по администриране на нередност по своя инициатива, на основание чл.69, ал.2 ЗУСЕСИФ, във връзка с извършената проверка на посочената обществен поръчка.

Предвид влезлите в сила изменения и допълнения на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, обнародвани в ДВ, бр.67 от 2019 г., на 19.09.2019 г. ОУ на ОПДУ, е изпратил повторно писмо с изх. № BG05SFOP001-2.006-0037-C03-M030. Бенефициентът, в законоустановения срок, е изпратил своите писмени възражения до ОУ на ОПДУ посредством системата на ИСУН под № BG05SFOP001-2.006-0037-C03-M031 от 04.10.2019 г., както и на хартиен носител с негов рег. № ДАЕУ-13810/04.10.2019 г. и вх. № 02.50-26/04.10.2019 г. на администрацията на Министерски съвет, с което е релевира доводи, относно основателността и размера на предложената финансова корекция.

На 30.10.2019 г., И. Д. П. – директор на дирекция „Добро управление“ – ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ (УО на ОПДУ), на основание чл.143, параграф 2 вр. чл.2, параграф 15 от Регламент (ЕС) №1303/2013 г., чл. 70, ал.1 , т. 9 и чл. 73, ал. 1-3 вр. чл. 72, ал. 1-5 ЗУСЕСИФ, чл. 7 от Наредбата за посочване на нередности и Заповед № Р-90/10.05.2017 г. на министър-предателя на Република България, постановява Решение № ФК-2019-192/30.10.2019 г., с което определя обща финансова корекция върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № 42/16.04.2019 г., с

изпълнител [фирма] – по обособена позиция №1 и по договор № 39/11.04.2019 г. , с изпълнител [фирма] – по обособена позиция № 3, финансирани от ОПДУ, на основание т.11 (използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т.10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците), в размер на 10 %, във връзка с разходването на средства по договор за БФП № BG05SFOP001-2.006-0037-C03 от 06.07.2018 г. с бенефициер Държавна агенция „Електронно управление“. В решението са изложени следните мотиви:

По отношение на констатираното нарушение в Обособена позиция №1, съгласно легалното определение, посочено в т.41 от Допълнителните разпоредби на Закона за обществените поръчки (обн. ДВ, бр.13 от 2016 г., посл. изм. с ДВ, бр. 17 от 2019 г.): „Професионална компетентност“ е наличието на знания, получени чрез образование или допълнителна квалификация, и/или умения, усвоени в процеса на усвояване на определена длъжност или позиция в изпълнение на трудови, служебни или граждански правоотношения.“ Изискванията за професионална компетентност за изпълнение на поръчката следва да бъдат такива към лекторите, които могат да проведат съответното обучение, а не спрямо участниците в процедурата. В оперативната самостоятелност на потенциалния участник в процедурата би стояла възможността как той ще може да осигури лектори, удовлетворяващи техническите и професионални възможности – дали ще е собствен персонал или нает такъв, съгласно заложеното в раздел III „Правна, икономическа, финансова и техническа информация“ от обявлението за обществена поръчка. Налице е изискване към участниците, което би ограничило потенциалните такива, притежаващи опит в обученията по иконометрия и статистика. Същите биха могли да разполагат с лектори с необходимия опит по посочените по-горе специалности, чрез които обученията да бъдат реализирани. В допълнение, възложителят изисква от лекторите да имат „професионален опит като преподаватели в областта на статистическите методи и иконометричните модели за анализ на данни минимум 5 години или да имат минимум 20 проведени обучения в областта на иконометрията и статистиката през последните 5 години. Стесняването на изискването за минимален брой проведени обучения за точно определен период от време се явява ограничително. Констатираното нарушение по т.І представлява нередност. Съгласно чл.2, т.36 от Регламент (ЕС) №1303/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, от 17 декември 2013 година, за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент (ЕС) № 1303/2013) „нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза“. Установеното нарушение има финансово отражение, предвид законовата цел бюджетните средства да бъдат изразходвани

законосъобразно и ефективно. Провеждането на обществена поръчка, при която е допуснато нарушение – поставяне на ограничително изискване към участниците, необосновано нарушава, както принципите заложили в чл.2, ал.1 ЗОП, така и разпоредбите на ЗУСЕСИФ и Регламент (ЕС) №1303/2013 г., което нарушение „би имало“ за последица нанасяне на вреда в бюджета на Европейския съюз. В случая, приложима е нормата на т.11 от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентни показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ.

По отношение на констатираните нарушения в Обособена позиция № 3, УО на ОПДУ не споделя доводите на бенефициера, тъй като поставените кумулативно изисквания „за обучени минимум 5 групи и минимум 50 лица“ се явява необосновано ограничително изискване, тъй като с него бенефициерът стеснява участието на потенциални участници, които биха могли да са провели обучение или на по-малък брой групи или на по-малък брой лица. Отделно от това нарушение, е допуснато и друго с изискването по т.3.1 от подраздел III „участникът да е провел обучение на минимум 13 лица“. Административният орган е определил горните нередности като нарушения на императивната норма на чл.59, ал.2 ЗОП. Като следващо констатирано нарушение по тази точка се явява и изискването за един от двата посочени от възложителя сертификата. Обсъждайки доводите на бенефициера в тази насока, административният орган прави уточнение, че използването на думата „еквивалент“ на конкретизирания сертификат е неизпълняемо условие, тъй като цитираните сертификати нямат еквивалент. Следвало е да се използва термина „еквивалентен“ след наименованието на сертификата като по този начин би се създавала неограничена възможност на подобни обучителни организации и/или институции да участват в процедурата, ето защо поставеното изискване противоречи на основните принципи, посочени в чл.2, ал.1 ЗОП.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните **правни изводи:**

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 АПК от лице с правен интерес – адресат на акта и срещу акт подлежащ на съдебен контрол (съобразно чл. 73 ал.4 от ЗУСЕСИФ), поради което същата е процесуално допустима.

По съществото на спора:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения: По отношение на компетентността на органа издал акта, спазването на установената форма и на административнопроизводствените правила:

Съобразно нормата на чл.73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ „Финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта.“ В настоящия случай, оспореният акт е подписан от И. Д. П. – директор на дирекция „Добро управление“ – ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ (УО на ОПДУ), поради което обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган.

На следващо място административният акт, предмет на настоящото

производство, е издаден в предвидената от законодателя писмена форма, с конкретно изложени в него фактически и правни основания, като е съобразен с изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което не са налице основанията по чл. 146, т. 2 от АПК.

При извършената служебна проверка, настоящият състав не констатира нарушение на административнопроизводствените правила в хода на производството по издаване на оспорения административен акт.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Страните нямат спор по фактите, които следва да се считат за безспорно установени.

По констатираното като първо нарушение в „Обособена позиция“ № 1, а именно условието: „Участникът да разполага с персонал с професионална компетентност за изпълнението на поръчката“, съдът счита, че в случая е налице несъответствие с разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗОП, според която, при възлагането на обществени поръчки, възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано да ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Видно е, че възложителят на обществената поръчка е въвел изисквания, свързани с опита на експертите, а именно същият да е с професионална компетентност. „Професионална компетентност“ е наличието на знания, получени чрез образование или допълнителна квалификация, и/или умения, усвоени в процеса на усвояване на определена длъжност или позиция в изпълнение на трудови, служебни или граждански правоотношения.“ Съгласно чл. 63, ал.1 , т. 1, б. „б“ от ЗОП, възложителят може да изисква от кандидата или участника да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, най-много за последните три години от датата на подаване на заявлението или на офертата – за доставки и услуги. Посоченото може да бъде поставено като изискване единствено към участниците в обществената поръчка, но не може да се отнася към опита на експертите в екипа. Когато е насочено и към опита на експертите същото следва да се счита за ограничително - в този смисъл е Решение №10642/08.08.2018г. по адм. д. № 4557/2018г. На ВАС. В закона е предвидена възможност възложителят да изисква от кандидата или участника да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, най-много за последните три години от датата на подаване на заявлението или на офертата – за доставки и услуги (чл. 63, ал.1 , т. 1, б. „б“ от ЗОП), но тази възможност се отнася само относно изискванията за участниците в процедурата, не и за експертите, в какъвто смисъл са въведените в обявлението за обществена поръчка изисквания към екипа на участниците. Така поставеното изискване е ограничително, доколкото не дава възможност на потенциални кандидати, имащи екип от лица, които притежават необходимата квалификация и опит, но не отговарят на конкретиката, въведена в обявлението.

Настоящия съдебен състав споделя доводите на ответника в тази част.

По отношение на второто нарушение във връзка с изискванията към лекторите, обективизирано в раздел III „Правна, икономическа, финансова и техническа информация“ от обявлението, а именно: „лекторът да имат професионален опит като преподаватели в областта на статистическите методи и иконометрични модели за анализ на данни: минимум 5 г. или да има минимум 20 проведени обучения в областта на иконометрия и статистика през последните 5 години“, както и изискването „III „участникът да е провел обучение на минимум 13 лица“, настоящият състав счита същите за ограничителни, тъй като изискванията за брой обучени лица или проведени обучения са за конкретизиран период от време, а именно „за последните 5 години“, поради което се явяват необосновани и стесняващи кръга от конкуренти. Съдът изцяло, споделя и изводът на административния орган, че фиксираните цифром бройки от обучени лица или проведени обучения, осъществени за точно определен период от време, въведени като изискване към участниците в обществена поръчка, финансирана от Европейските фондове, винаги води до риск от стесняване на кръга от участници, които биха могли да представят по-благоприятни оферти за бюджета на Съюза. В тази връзка, ограничителните изисквания към участниците се възприемат като „нередности“. „Нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Установеното нарушение има финансово отражение, предвид законовата цел бюджетните средства да бъдат изразходвани законосъобразно и ефективно. Провеждането на обществена поръчка, при която е допуснато нарушение – поставяне на ограничително изискване към участниците, необосновано нарушава, както принципите заложи в чл.2, ал.1 ЗОП, така и разпоредбите на ЗУСЕСИФ и Регламент (ЕС) №1303/2013 г., което нарушение „би имало“ за последица нанасяне на вреда в бюджета на Европейския съюз. Ето защо, съдът счита, че административният орган правилно е определил гореописаните изисквания към участниците като ограничителни, а оттам и като „нередности“.

В „Обособена позиция“ № 3, поставеното кумулативно изискване „за обучени минимум 5 групи и минимум 50 лица“ се явява необосновано ограничително изискване, тъй като с тях бенефициерът стеснява участието на потенциални участници, които биха могли да са провели обучение или на по-малък брой групи или на по-малък брой лица. Отделно от това нарушение, е допуснато и друго с изискването по т.3.1 от подраздел III „участникът да е провел обучение на минимум 13 лица“.

Тук отново се касае за поставено изискване към потенциалните участници да разполагат с точен минимум - фиксиран брой обучени лица и проведени обучения, което прави критерият ограничителен, тъй като ако възложителят бе предоставил на потенциалните кандидати възможност да участват и без да посочват точно определен минимум или поне същият да е в условията на евентуалност, а не поставен като кумулативно изискване, то би могло в процедурата да участват и други кандидати и това да доведе до по-ефикасно

разходване на предоставените от Съюза финансови средства. Изискването за точно определен брой обучени лица или проведени обучения и обучени лица, поставено като кумулативно условие за конкретен период от време, не гарантира по-добро изпълнение на поръчка, но създава допълнително затруднение за кандидатите, които биха могли да осигурят предмета на поръчка.

Съдът намира, че така обсъдените критерии са ограничителни, поради което са в нарушение на чл. 59, ал. 2 и чл. 2, ал. 1, т.2 от ЗОП и съставляват нередност по см. на Регламент 1303/2013 и Наредбата за нередностите.

По отношение на изискването за сертификат за осигуряване на качество на софтуер ISTQB F. или C. T. F. A. L., „еквивалентно“ означава да бъдат предложени алтернативно две възможности, които по своето естество са равнозначни, поради което, съдът споделя изводите на административния орган, че използването на думата „еквивалент“ на конкретизиран от бенефициера сертификат е неизпълняемо условие, тъй като цитираните сертификати нямат еквивалент. Следвало е да се използва термина „еквивалентен“ след наименованието на сертификата като по този начин би се създавала неограничена възможност на подобни обучителни организации и/или институции да участват в процедурата, ето защо в процесното решение правилно е посочено, че поставеното изискване противоречи на основните принципи, посочени в чл.2, ал.1 ЗОП.

Ето защо, според настоящия съдебен състав, са налице всички изброени по-горе нередности, същите са правилното квалифицирани и е спазена процедурата по определяне на финансова корекция върху допустимите средства от ЕСИФ по заключения в резултат на поръчката договор.

Съдът намира жалбата за неоснователна, тъй като от индивидуализираните в обжалваното решение нередности би могло да настъпят вреди за средствата от ЕСИФ. Размерът на финансовата корекция се изчислява чрез прилагане на диференциален или на пропорционален метод – чл.3, ал.2 от същата Наредба. Съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата, нередностите по чл.1, ал.1 (или това са случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ и които представляват основания за извършване на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕИФ), както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в Приложение № 1. В настоящия случай финансовата корекция е определена от УО на ОПДУ чрез прилагане на пропорционалния метод, доколкото поради естеството на нарушението е невъзможно да се даде реално количествено изражение на финансовите последици и затова за определянето на финансовата корекция е приложен процентен показател спрямо засегнатите от нарушението разходи.

Правилно е определен конкретният размер на финансовата корекция от 10 на сто, като в оспореното решение са изложени достатъчно подробно мотиви в тази насока. Доколкото определянето на конкретния размер на финансовата корекция е предоставено в оперативна самостоятелност на ръководителя на управляващия орган и тази оперативна самостоятелност е ограничена единствено от естеството и сериозността на нарушението, допуснато от

бенефициера и финансовото отражение, което то има или би могло да има върху средствата от ЕСИФ, съдът намира, че преценката на ръководителя на УО е обоснована и правилна.

Предвид изложеното, настоящият състав намира оспореното решение за законосъобразно, поради което следва да отхвърли жалбата като неоснователна.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от ответника в минимален размер. Като съобрази нормата на чл.143, ал.3 от АПК и изхода на спора пред настоящата инстанция, съдът намира, че разноски се следват в полза на Дирекция „Добро управление“ към Министерски съвет в минималния за това размер от 100.00 /сто/ лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 78, ал.8 ГПК.

Водим от горното, Административен съд – София град, III-то отделение, 60 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № ФК-2019-192/30.10.2019 г. на директора на Дирекция „Добро управление“, с което на Държавна агенция „Електронно управление“, [ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявана от А. Т. е определена обща финансова корекция в размер на 10 %, върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по договор № 42/16.04.2019 г., с изпълнител [фирма] – по обособена позиция №1, на стойност 12800.00 лв. без ДДС, и по договор № 39/11.04.2019 г. , с изпълнител [фирма] – по обособена позиция № 3, на стойност 7450.00 лв. без ДДС, финансирани от ОПДУ, на основание т.11, буква „а“ от Приложение № 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основание за извършване на финансови корекции и процентни показатели за определяне на размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕИФ, във връзка с разходването на средства по договор за БФП № BG05SFOP001-2.006-0037-C03 от 06.07.2018 г. с бенефициер Държавна агенция „Електронно управление“.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Електронно управление“, [ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявана от А. Т. да заплати на Дирекция „Добро управление“ към Министерски съвет сумата от 100.00/сто/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: